

Hodnocení

diplomové práce Marka Mošny "Úloha mezinárodní smlouvy a mezinárodního obyčeje jakožto základních pramenů soudobého mezinárodního práva veřejného", Plzeň 2012, 121 str. strojopisu.

Autor předložil k obhajobě práci, která značně přesahuje obvyklý ráz diplomových prací a je spíše pokusem o monografii. Práce je promyšlená a dobré členěná, o čemž svědčí již její podrobný obsah. Jde v podstatě o práci teoretickou, třebaže autor dokládá svá tvrzení též odkazy na příslušné judikáty Mezinárodního soudního dvora či některé arbitrážní nálezy. Autor se někde pohybuje i na pomezí obecné právní teorie.

Zaroveně však nutno podotknout, že pro účely diplomové práce je předložený elaborát až příliš obsáhlý a že v ní diplomant stanovené téma překročil. Platí to např. o celé první části práce a podobně i jinde, např. v podrobném teoretizování v partii o obyčeji /str. 86-87/.

Ná druhé straně bylo možno se podrobněji zabývat vzájemným vztahem mezinárodní smlouvy a mezinárodního obyčeje a dokumentovat takovou úvahu rozhodováním mezinárodních soudních orgánů, zejména Mezinárodního soudního dvora.

Třeba uznat, že se diplomant ve své práci opřel o značně široký literérní základ. Vádí spíše poněkud přepjaté lpění na pracích některých autorů a některé nepřímé odkazy jejich prostřednictvím na jiné práce. /např. na str. 84-85/ ... stanoviska předního sovětského internacionalisty G.I. Tunkina, uznávaného ve světové literatuře a hojně překládaného do jiných světových jazyků, bylo možno doložit přímo, např. z jeho přednášky v Haagské Akademii mezinárodního práva "International Law in the International System" /Recueil des Cours, Vol. IV-1975/.

Výpočet konkrétních poznámek k jednotlivým k jednotlivým autorovým trvzením a závěrům by vyžadoval delší diskusi. Upozorňuji proto jen na několik případů.

Str. 9 n.: Mám pochybnosti, zda možno zaředit zásadu jednomyslnosti velmoci čl. 27 Charty OSN mezi obecné zásady mezinárodního práva. Jde jistě o důležitou zásadu, která umožnila zařazení světové mezinárodní organizace po II. světové válce, ale jedná se zásadu jiného rodu. Proto také není obsežena mezi sedmi klíčovými zásadami vtělenými do čl. 2 Charty v její kepitole I, ale v kapitole V o Radě bezpečnosti a není též obsažena v Deklaraci z r. 1970.

Str. 12 n.: Škoda, že ve věci zásad mezinárodního práva diplomant nevyužil závažného článku prof. V. Outraty uveřejněného v Časopise pro mezinárodní právo v 60. letech.

Str. 15: Otázka vytváření tzv. soft law by vyžadovala podrobnější analýzu, mež jen zjištění, že "jejich závaznost oproti hard law poněkud zaostává". Podobně by bylo užitečné analyzovat právní význam tzv. memorand of understanding.

Str. 17: Tvrzení o obecné platnosti norem mezinárodního práva jen mezi omezeným okruhem subjektů není v této podobě přijatelné se zřetelem na existenci obecných zásad a norem mezinárodního práva, zejména těch, které mají imperativní charakter.

Str. 114: Tvrzení, že "změna smlouvy obyčejem je krajně nepravděpodobná" sotva obстоí např. ve světle praxe Rady bezpečnosti v aplikaci čl. 27 Charty OSN.

Při ústní obhajobě mohl by se diplomant zabývat otázkou co je obecné mezinárodní právo. Je tento pojem jenom protikladem partikulárního mezinárodního práva? Odpověď na tuto otázku by měla brát zřetel i na současné úvahy o tzv. fragmentaci mezinárodního práva.

V tomto závěrečném hodnocení třeba ještě podotknout, že diplomant napsal svou práci zcela samostaně a že že k jeho konzultacím s vedoucím diplomové práce prakticky nedocházelo. I se zřetelen na zvláštnost její přípravy a obsahu však soudím, že předložená práce splňuje požadavky kladené na práce tohoto druhu a že její autor prokázal svou kvalifikaci pro udělení magisterského titulu.

Západoceská univerzita v Plzni
Fakulta právnická
Katedra mezinárodního práva

V. Kopál
Prof. JUDr. Vladimír Kopál, DrSc.
vedoucí diplomové práce